

21 MRT 2024

voor fotokopie conform,
de griffier.

beslissing

RECHTBANK ROTTERDAM

Team straf 2

Parketnummer: 10-996503-20
raadkamernummers: 22-022309 en 22-022310

Beschikking van de rechtbank Rotterdam, meervoudige kamer, op het klaagschrift van:

mr. G.J.M.E. de Bont

en

mr. A.B. Vissers, klagers,
beiden advocaat en kantoorhoudende aan
De Laireessesstraat 153 te (1075 HK) Amsterdam.

Procedure

Op 14 december 2020 is op grond van artikel 552a van het Wetboek van Strafvordering (Sv) een klaagschrift ingediend. Bij beschikking van 8 juli 2021 van deze rechtbank zijn de klagers niet-ontvankelijk verklaard.

Op 20 september 2022 heeft de Hoge Raad de beschikking van de rechtbank van 8 juli 2021 vernietigd en terugverwezen naar de rechtbank Rotterdam om de zaak opnieuw te behandelen en af te doen. Op 17 maart 2023 heeft de rechtbank een tussenbeschikking gewezen, omdat zij zich onvoldoende voorgelicht achtte en daarbij de klagers en de officieren van justitie in de gelegenheid gesteld een nadere reactie te geven.

Vervolgens is het klaagschrift op 23 november 2023 door de raadkamer in het openbaar behandeld. De officieren van justitie mrs. _____ en _____ en de klagers zijn gehoord. De rechtbank heeft de behandeling van het klaagschrift naar aanleiding van de behandeling ter zitting aangehouden voor onbepaalde tijd en de officieren van justitie opdracht gegeven de volgende vragen te laten beantwoorden door het NFI:

1. Klopt het dat als van het containerbestand Basenet in het systeem van de FIOD (FTK) een kopie wordt gemaakt, automatisch alle bookmarks verloren gaan (dus niet meegekopieerd worden) en alle uitgrijpsde delen weer toegankelijk worden. Zo ja, waar ligt dat aan en is dat op geen enkele wijze te voorkomen?
2. Is er technisch meer mogelijk dan alleen het uitgrijzen om de toegang tot onderdelen van het containerbestand (geheimhoudersstukken) moeilijker (dan wel onmogelijk) te maken?

Op 17 januari 2024 heeft de rechtbank de reactie van het NFI via de officieren van justitie ontvangen en daarop is op 6 februari 2024 door de klagers gereageerd.

Beoordeling

In de strafrechtelijke onderzoeken Guadalupe en Martinique tegen (onder anderen) de heer _____, cliënt van klagers, zijn door de officier van justitie, met machtiging van de rechter-commissaris, in een geautomatiseerd werk opgeslagen gegevens in beslag genomen.

G200096732629

raadkamernrs : 22-022309 en 22-022310
inzake : mr. G.J.M.E. de Bont en mr. A.B. Vissers

Daaronder bevindt zich een dossier met de naam Gansevoort met daarin stukken die vallen onder het verschoningsrecht van klagers (verder: geheimhoudersstukken).

Niet in geding is dat het dossier Gansevoort ziet op geheimhoudersstukken. Dat betekent dat die stukken moeten worden vernietigd zodat is verzekerd dat zij geen deel meer uitmaken van het onderzoeksdossier en daarop geen acht meer kan worden geslagen.

Kort gezegd stelt de officier van justitie dat met uitgrijzen van dossier Gansevoort is voldaan aan vernietigen in de hiervoor bedoelde zin. Klagers stellen zich op het standpunt dat dat niet het geval is en dat dossier Gansevoort dus alsnog daadwerkelijk moet worden vernietigd.

Voor het oordeel daarover is mede relevant dat uit artikel 5 van het Besluit bewaren en vernietigen van niet-gevoegde stukken, volgt dat als gegevens zijn opgeslagen op een gegevensdrager ook van vernietiging sprake is als door bewerking van de digitale voorziening die gegevens niet meer kenbaar zijn.

Uit de beantwoording van de vragen door dr. ir. [naam] van het NFI begrijpt de rechtbank dat uitgrijzen inhoudt dat, via functies om specifieke sporen in de index te markeren, die sporen in de index niet meer gevonden kunnen worden. De sporen uit de brondata worden daarmee niet verwijderd. De sporen die leiden naar dossier Gansevoort zijn op deze manier uitgrijpsd in de index, zodat het dossier niet meer gevonden kan worden. De rechtbank begrijpt daaruit dat de inhoud van dossier Gansevoort zich nog wel in het bestand bevindt. Het is technisch mogelijk dat de uitgrijping in de index weer ongedaan wordt gemaakt, het zogenaamde ontgrijzen. Dit gebeurt al automatisch als het containerbestand wordt losgekoppeld en opnieuw wordt ingeladen in een andere onderzoeksomgeving, zo blijkt ook uit de beantwoording van de vragen.

De rechtbank stelt op grond daarvan vast dat uitgrijzen niet gelijk gesteld kan worden aan vernietigen of onkenbaar maken. Het is immers niet zo dat de onder het verschoningsrecht vallende gegevens geen deel meer uitmaken van het onderzoeksdossier en niet meer kunnen worden ingezien. Zij bevinden zich nog wel in het onderzoeksdossier en de beveiliging die tegen kennisneming daarvan in de index is aangebracht – het uitgrijzen – kan ongedaan worden gemaakt. De waarborgen die door de officier van justitie zijn genoemd, die moeten bewerkstelligen dat daarvan toch geen kennis wordt genomen, kort gezegd ontgrijzen alleen nog met toestemming van de rechter-commissaris, ontgrijzen alleen met een speciale autorisatie, login gebruik waarmee achteraf kan worden nagegaan of is ontgrijpsd en ingezien, maakt dat niet anders. Daarmee komt uitgrijzen niet op één lijn met vernietigen of onkenbaar maken.

Dit leidt tot de conclusie dat het klaagschrift gegrond moet worden verklaard en de officieren van justitie er zorg voor moeten dragen dat het dossier Gansevoort alsnog wordt vernietigd in de zin dat de inhoud niet meer kenbaar is, geen deel meer uitmaakt van het onderzoeksdossier en daarop geen acht meer kan worden geslagen. Daarbij wijst de rechtbank er op dat het NFI daartoe technische mogelijkheden aangeeft.

raadkamernrs : 22-022309 en 22-022310
inzake : mr. G.J.M.E. de Bont en mr. A.B. Vissers

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beklag **gegrond**;

wijst het meer of anders verzochte af.

Deze beslissing is gegeven door de raadkamer,
mr. A.M.G. van de Kragt, voorzitter,
mr.drs. K.Th. van Barneveld en mr. D.G.J. Roset, rechters,
in tegenwoordigheid van mr. L.R. van Zaanen, griffier,
en in het openbaar uitgesproken op 15 maart 2024.

De oudste en jongste rechter zijn buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

Tegen de beslissing van deze rechtbank staat voor het Openbaar Ministerie beroep in cassatie bij de Hoge Raad open. in te stellen bij de griffie van deze rechtbank. binnen veertien (14) dagen na dagtekening van deze beslissing.

